

lebraren les entitats gremials d'Espanya, que davant de llurs importants acords fou qualificada de «històrica».

Aquesta assemblea fou organitzada per la Confederació Gremial Espanyola, i se celebrà en el mes de Setembre de 1925, en ple temps de la dictadura quan en aquells dies s'atropellaven les llibertats dels pobles i el pensament dels mateixos. S' aixecà el secretari general de la dita Confederació, Josep Ayats Subirats, avui diputat per Girona, presentà a l'aprovació de l'assemblea unes conclusions importantíssimes, tot un programa de Govern. Recordo un article publicat en un dels importants diaris de Madrid i firmat per un conegut home públic, que, parlant dels acords presos en la dita assemblea, i fent-ne grans elogis dels mateixos, deia: «La salut dels pobles emana de la Justícia i de la Llibertat».

Les conclusions formularen un programa d'aspiracions, dividides en quatre camps.

- a) Reforma econòmica.
- b) Reforma jurídica.
- c) Reforma administrativa.
- d) Reforma social.

En cada una d'aquestes reformes s'explicava la manera de fer-les i totes elles eren a base d'un ple reconeixement de les autonomies locals i regionals.

La gran extensió de les mateixes em priva de poder-les copiar íntegrament.

En donar compte el senyor Ayats de la seva proposició a l'assemblea, que primerament fou aprovada pels que componien el Comitè directiu en ple de la Confederació Gremial, una ordre governativa detenia l'autor de la proposició senyor Ayats, i diferents elements del Comitè, que fóren traslladats a Oviedo.

La llibertat d'aquests elements fou donada una

vegada el senyor Ayats, davant del governador civil en persona, càrrec que tenia un general del exèrcit, sota la seva presidència i en plena assemblea expliqués detalladament, article per article, el significat de les mateixes per veure si «el general encontrava algo de separatismo», que tanta persecució li feien.

L'ésser català el proponent, senyor Ayats, i per haver-hi en el Comitè tres elements també catalans, es vegé que el delegat governatiu primer, i el mateix governador després, cregueren que érem una ambaixada dels separatistes de Catalunya. Un cop fets els aclariments i veient que les autonomies no tenien res a veure amb el separatisme, el governador donà la llibertat als detinguts, i l'assemblea, per unanimitat, i amb gran entusiasme, aprovà aquelles conclusions que precisament coincideixen en gran manera amb l'Estatut de Catalunya.

Per això, davant del moment actual que està a mans dels mateixos catalans, si es concedeix a Catalunya llur llibertat autonòmica, he volgut recordar l'actitud adoptada pels comerciants i petits industrials que prengueren part en l'assemblea que se celebrà a Gijón en el mes de Setembre de 1925, que coincideixen els acords que allí es prengueren amb l'Estatut de Catalunya.

Penseu, comerciants i industrials, que en el mateix hi va inclòs tot el què afecta als interessos gremials que definitivament són els nostres.

Es arribat el moment de descentralització. Els pobles han de tenir la seva llibertat.

Comerciants i industrials, ja sabeu l'obligació vostra quina és: defensar l'Estatut de Catalunya.

BARTOMEU AMIGÓ I FERRERES

President de l'Agremiació de Cafès, Tavernes i similars de Barcelona

L'assegurança obligatòria en els ferrocarrils

Les guies de ferrocarrils fa temps que ja no posen els preus dels bitllets del transport de passatgers i les poques que conserven aquell utilíssim costum informatiu, hom es trova que no coincideix el preu que s'hi posa amb el que exigeixen les empreses a la guixeta, quan es demana el bitllet.

La causa d'aquest desorientador trasbals no és altra que la política — diguem-ne política — ferroviària, seguida en els darrers anys pel Govern, davant de la crisi del transport i les peticions d'augment de salaris dels obrers dels ferrocarrils.

Però de totes aquestes variacions del preu del transport n'hi ha hagut una que per la seva particu-

laritat volem posar de relleu per representar una negació d'un dret a profit de l'Estat; ens referim a l'assegurança obligatòria dels passatgers.

Devem a la Dictadura, una disposició per la qual s'implantà l'esmentada assegurança, disposant que s'abonaria un augment en els preus dels bitllets, i dient, que en cas d'accident dels passatgers, s'els satisfarien unes quantitats en concepte d'indemnització.

No es conforme a dret, ni a justícia, que s'obligui a una persona a assegurar-se d'un risc, malgrat tal previsió pugui àdhuc beneficiar-la; no h'ha cap nació civilitzada que s'hagi atrevit a donar disposició de tal mena, que nega un principi de llibertat, que avui ja ha passat a tenir un caràcter internacional però el propòsit del pseudo legislador en el seu Decret deixà veure, d'una manera ben clara, que no era un motiu de previsió social, — interès general — que li havia fet dictar aquella disposició,